

Prima instanța, judecătorul
Dosarul nr. 1a-1506/22
1-18132159-02-1a-141202023

Vitalie Stratan
Judecătoria *****, sediul Central

DECIZIE

23 aprilie 2024

Colegiul penal al Curții de Apel *****, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecătorul
Judecătorii

Silvia Cecan
Liubovi Brînza
Ecaterina Palaciuc
Corina Dirvici

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Vladislav Harti

Apărătorului

Vitalie Pîslaru

a judecat, în ședință publică, în ordine de apel, apelul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan, declarate împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Central din 23 iunie 2022, în cauza penală privind învinuirea lui

Boico Bogdan *****, născut *****

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, art. 186 alin. (2), lit. c) și d) Cod penal și 186 alin. (2), lit. d) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 15 februarie 2018-23 iunie 2022, în instanța de apel, 15 iulie 2022-19 octombrie 2022, în instanța de recurs 19 decembrie 2022-28 noiembrie 2023, în instanța 14 decembrie 2023-23 aprilie 2024.

Procurorul a pledat pentru admiterea apelului.

Apărătorul în interesele inculpatului a solicitat respingerea apelului declarat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel *****,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central din 23 iunie 2022, s-a încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Boico Bogdan ***** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, art. 186 alin. (2), lit. c) și d) din Codul penal și 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în baza art. 1. al.(1-3) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.
2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Boico Bogdan *****, la data de la 24.09.2017, aproximativ la ora 23.30, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-

se la intersecțiile str. *****cu șos. *****, *****, sub pretextul punerii în gaj a unui inel din aur cu ulterioara restituire, ilicit a dobândit de la cet. ***** Carolina ***** inelul din aur cu masa de 1,5 grame în valoare de 1900 lei, după care cu banii însușiți a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate ***** Carolina o daună în proporții considerabile.

3. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Boico Bogdan *****, a săvârșit escrocherie - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de ut. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.
4. Prin Ordonanța de modificare a învinuirii din data de 06.06.2019, emisă de procurorul în Procuratura municipiului *****, Oficiul Botanica, Ursu Ion, s-a constatat că în legătură cu faptul că, la 17 august 2018 au intrat în vigoare modificările la dispoziția art. 190 Cod penal, aprobate prin Legea nr.179 din 26.07.2018, a apărut necesitatea de a-i schimba și completa acuzarea adusă inculpatului Boico Bogdan *****, fiind dispus: a modifica învinuirea adusă în cadrul cauzei penale inculpatului Boico Bogdan *****, și a o expune în următoarea redacție după cum urmează:
5. La 24 septembrie 2017 aproximativ la ora 23.30, Boico Bogdan *****a.n. *****, aflându-se la intersecția str. *****cu șos. ***** din *****, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a Carolinei Victor *****, prezentându-i o faptă mincinoasă ca adevărată, exprimată prin încheierea unui contract de gaj, a primit de la ultima un inel din aur cu masa de 1,5 grame, după care manifestând un comportament dolosiv și viclean, l-a însușit, părăsind locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate ***** Carolina Victor un prejudiciu material considerabil în sumă de 1900 lei.
6. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boico Bogdan *****, a săvârșit - escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, în rezultatul încheierii unui act juridic, în urma comportamentului dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile - infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova.
7. Tot el, în intervalul de timp cuprins între 20.03.2021, ora 16.00 și 22.03.2021, ora 07.20, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul sustragerii pe ascuns al bunurilor altei persoane, având un plan criminal din timp bine pregătit, în timp ce se afla pe str. ***** 5, pe teritoriul companiei „Medalmir” S.R.L., profitând de faptul că nu este observat de nimeni, prin

forțarea lacătului de la rezervorul autocamionului de model „Iveco Strales”, cu n/î *****, pe ascuns a sustras din interiorul acestuia 120 de litri de motorină, cauzând companiei ”Medalmir” S.R.L., un prejudiciu considerabil în mărime de 1888.00 lei.

8. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boico Bogdan *****, a săvârșit - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal al Republicii Moldova.
9. Tot el, în perioada de timp de la 29.04.2021 până la 07.05.2021 în jurul orelor 10.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, urmare a unui plan bine chibzuit din timp, aflându-se în *****, pe str. *****, prin deteriorarea capacului rezervorului de la autocamionul de model „Man” n/î *****care era parcat pe adresa sus indicată a sustras 350 litri de motorină, ce aparține S.R.L. ”Forum Tir”, astfel cauzându-i părții vătămate daune materiale în proporții considerabile în sumă de 5 106 lei.
10. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boico Bogdan *****, a săvârșit - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile - infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal al Republicii Moldova.
11. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și remiterea cauzei la rejudecare de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată.
12. În argumentarea apelului, a invocat că, de la momentul punerii pe rol a cauzei penale (februarie 2018), ulterior anunțării inculpatului Boico Bogdan în căutare și până la ziua când inculpatul a compărut pe banca acuzaților, (escortat, urmare a reținerii și deținerii în arest, pentru săvârșirea altor infracțiuni), în prezenta cauză au fost convocate mai multe ședințe de judecată, fiind stabilită și ordinea cercetării judecătorești, astfel că, pentru adoptarea în privința numitului a unei hotărâri, ultimul urma să fie întrebat și să se expună privitor la vinovăția sa, o recunoaște, ori nu, comportamentul său, motivele eschivării de la prezentarea în instanță, etc.; instanța de fond pripit a adoptat o hotărâre, fără a stabili vinovăția inculpatului, în special fără a clarifica aspecte importante ale atitudinii inculpatului față de fapta săvârșită, precum și fără a cerceta probele acuzării, a admis spre examinare cererea înaintată de către inculpatul Boico Bogdan, susținută de avocatul acestuia, prin care ultimul a solicitat încetarea cauzei penale de învinuire a sa, în legătură cu intervenirea amnistiei, acuzatorul de stat, a solicitat instanței respingerea cererii, ori la etapa respectivă, fără audierea acestuia, nu poate fi pusă în discuție solicitarea privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei, instanța însă s-a retras în deliberare; la pronunțarea sentinței, instanța de judecată s-a condus de

prevederile art.391 Cod de procedură penală, însă norma enunțată nu statuează că, procesul penal poate fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 19 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința.
14. Ulterior, decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2023, s-a admis recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție *****, Tăut Dorina, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel ***** din 19 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui Boico Bogdan ***** și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel *****, în alt complet de judecată.
15. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel ***** consideră necesar de a admite apelul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan, declarate împotriva sentinței Judecătoreiei *****, sediul Central din 23 iunie 2022, cu casarea totală a sentinței și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de fond, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.
16. În conformitate cu art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.
17. Potrivit art. 414 din Codul de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.
18. Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 3) din Codul de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35.
19. În conformitate cu articolul 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, 1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege,

care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. 2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită. 3. Orice acuzat are, în special, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa; b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

20. În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a analizat problema dreptului persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale, s-a stabilit că acesta nu este absolut.
21. Curtea Europeană a conchis că dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în cadrul procedurilor penale nu presupune în mod obligatoriu pronunțarea unei hotărâri judecătorești doar după ce acuzatul s-a prezentat în ședința instanței. Dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele. Faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept. Principiile în discuție au sintetizate de către Curtea Europeană în *cauza Sejdivic contra Italiei*, 01 martie 2006, fiind ulterior reafirmate în *cauzele Haralampiev contra Bulgariei*, 24 aprilie 2012 și *Idalov contra Rusiei*, 22 mai 2012.
22. Mai mult, Curtea Europeană a stabilit că, deși statul are obligația de a garanta acuzatului dreptul de a fi prezent în cadrul procedurilor penale, nimic din articolul 6 din Convenție nu împiedică persoana să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil. Totuși, pentru a fi conformă cu prevederile articolului 6 din Convenție, renunțarea trebuie să fie stabilită în mod neechivoc și să fie însoțită de un minim de garanții (*cauza Sejdivic v. Italia*, 1 martie 2006, §86; și *Haralampiev v. Bulgaria*, 24 aprilie 2012, §32).

23. Curtea Europeană a stabilit că nu se poate considera că un acuzat a renunțat prin comportamentul său la garanțiile prevăzute de articolul 6 din Convenție, decât dacă s-a demonstrat că acesta a prevăzut în mod rezonabil consecințele comportamentului său (*cauza Sejdivic v. Italia*, 1 martie 2006, §87; *cauza Haralampiev v. Bulgaria*, 24 aprilie 2012, §33; și *cauza Idalov v. Rusia*, 22 mai 2012, §173).
24. În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în *cauza Medenica v. Elveția* din 14 iunie 2001, §56–59.
25. Totodată, în sensul articolului 6 paragraf 3 lit. c) din Convenție, se reține că dreptul oricărui acuzat de a fi apărut efectiv de un avocat se numără printre elementele fundamentale ale procesului echitabil (*cauza Salduz v. Turcia*, pct. 51). În principiu, orice suspect ar trebui să aibă acces la un avocat din momentul în care este reținut sau arestat preventiv (*cauza Dayanan v. Turcia*, pct. 31).
26. Dreptul unui acuzat de a participa efectiv la procesul său penal include, în general, nu numai dreptul de a fi prezent, ci și dreptul de a fi asistat de un avocat, dacă este necesar (*cauza Legerblom v. Suediei*, pct. 49, *Galstyan v. Armenia*, pct. 89).
27. Dreptul oricărui acuzat de a fi apărut de avocatul ales de acesta nu este absolut. Deși, în principiu, alegerea unui avocat de către inculpat trebuie să fie respectată, instanțele naționale pot să nu țină seama de această alegere în cazul în care există motive pertinente și suficiente pentru a considera că interesele justiției o impun (*cauza Meftah și alții v. Franța*, pct. 45, *cauza Croissant v. Germaniei*, pct. 29). De exemplu, caracterul specific al procedurii, considerată în ansamblul său, poate să justifice ca monopolul prezentării orale a argumentelor să fie rezervat exclusiv unor avocați specializați (*cauza Meftah și alții v. Franța*, pct. 47).
28. Pentru ca dreptul la asistență juridică să aibă un caracter practic și efectiv, și nu pur teoretic, exercitarea acestuia nu trebuie să depindă de îndeplinirea unor condiții excesiv de formale. Este de competența instanțelor să asigure caracterul echitabil al unui proces și, în consecință, să se asigure că avocatului care participă la proces cu scopul aparent de a-și apăra clientul în absența acestuia i se oferă ocazia să facă acest lucru (*cauza Van Geyseghem v. Belgia*, pct. 33, *Pelladoah v. Țărilor de Jos*, pct. 41).
29. În conformitate cu art. 69 alin. (2)-(3) din Codul procedură penală (în baza Legii nr. 122 din 14.03.2003), (2) Participarea apărătorului la procesul penal

este obligatorie din momentul cînd: 1) bănuitul, învinuitul, inculpatul a solicitat participarea acestuia – în cazul prevăzut la alin.(1) pct.1); 2) bănuitul, învinuitul, inculpatul i s-a adus la cunoștință hotărîrea organului de urmărire penală cu privire la: a) reținerea, aplicarea măsurii preventive sau punerea sub învinuire – în cazurile prevăzute la alin.(1) pct.2)-6); b) trimiterea la expertiza judiciară psihiatrică în condiții de staționar – în cazul prevăzut la alin.(1) pct.7); c) aplicarea măsurii preventive sub formă de arest – în cazul prevăzut la alin.(1) pct.7); 3) bănuitul, învinuitul, inculpatul a decedat și a fost depusă o cerere de reabilitare din partea rudelor sau altor persoane – în cazul prevăzut la alin.(1) pct.12). (3) Participarea obligatorie a apărătorului la procesul penal este asigurată de coordonatorul oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței.

30. În conformitate cu art. 322 alin. (1)-(3) Cod procedură penală, (1) Apărătorul participă la judecarea cauzei și își exercită drepturile și obligațiile în conformitate cu prevederile art.67-69, care se aplică în mod corespunzător. (2) Apărătorul, la judecarea cauzei, beneficiază de drepturi egale cu acuzatorul. (3) În cazul neprezentării în ședință a apărătorului și al imposibilității de a-l înlocui în ședința respectivă, ședința de judecată se amîină. Pentru lipsă nemotivată, apărătorul este sancționat cu amendă judiciară în cazul în care aceasta a dus la cheltuieli judiciare suplimentare.
31. Din materialele cauzei, Colegiul reține că în ședința de judecată din 11 octombrie 2018, (f.d. 107-110, vol. III), s-au prezentat doar procurorul Serghei Savca și partea vătămată Carolina *****.
32. În aceeași ședință instanța de fond a întrebat participanții la proces prezenți în ședință despre posibilitatea începerii examinării cauzei în lipsa inculpatului și a apărătorului, astfel procurorul a considerat imposibilă desfășurarea ședinței de judecată, însă a pledat pentru anunțarea în căutare a inculpatului.
33. Astfel, deși inculpatul și apărătorul acestuia nu au fost prezenți în ședința de judecată din 11 octombrie 2018, instanța de fond, fără a stabili motivul neprezentării acestora, prin încheierea din aceeași dată a admis demersul procurorului, inculpatul Boico Bogdan fiind anunțat în căutare.
34. Prin urmare, circumstanțele constatate mai sus impun concluzia că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, or instanța în baza încheierii din 18 octombrie 2018, adoptată în lipsa inculpatului și apărătorului a dispus judecarea cauzei în lipsa lui Boico Bogdan.
35. Astfel, ținînd cont de circumstanțele descrise supra, dar și de faptul că cauza s a examinat în lipsa inculpatului, în circumstanțele expuse mai sus, se atestă că a fost încălcat dreptul la apărare.

36. Se reține că dreptul la apărare reprezintă o prerogativă fundamentală recunoscută individului acuzat de săvârșirea unei infracțiuni condamnabile în virtutea normelor de drept penal, de a răspunde în mod coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate. Dreptul la apărare constituie un drept subiectiv general, care conform Convenției europene a drepturilor omului în sfera sa include mai multe drepturi efective și concrete, care constituie garanția unui proces echitabil, printre care se regăsește și dreptul la asistența gratuită a unui interpret.
37. Acest drept, deși mai rar pretins încălcat în fața instanțelor de la Strasbourg, își găsește consacrare în art. 6 § 3 lit. e), și are un rol de bază pentru asigurarea eficienței altor garanții procedurale ale procesului echitabil.
38. În asemenea situații, valorificarea dreptului la interpret este crucială pentru întreg cursul procesului, prezentând de fapt o bază solidă pentru exercițiul tuturor celorlalte drepturi de natură procedurală recunoscute individului acuzat în temeiul art.6 par.3 CEDO.
39. Potrivit pct.17 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării legislației pentru asigurarea dreptului la apărare al bănuțului, învinutului, inculpatului și condamnatului în procedură penală nr.11 din 24.12.2010, una din garanțiile desfășurării procesului de judecare a cauzei bazat pe principiul contradictorialității este asigurarea dreptului la apărare al inculpatului.
40. În speța *Gregacevici c. Croației* din 10.07.2012 , CEDO a reiterat, cu titlu de principii generale aplicabile art. 6 § 3 lit. b), că *conceptul unui proces penal echitabil implică între altele și dreptul la proceduri contradictorii, în conformitate cu care o parte beneficiază de posibilitatea nu doar de a lua efectiv cunoștință cu suportul probatoriu existent în speță, dar de asemenea de a lua cunoștință și de a comenta oricare probe prezentate și observații anexate la dosar, în vederea influențării deciziei finale a tribunalului.*
41. În cauza *Güvec c. Turciei*, hotărârea CEDO din 20.01.2009, Curtea a reamintit că dreptul acuzatului de a participa efectiv la proces include nu numai dreptul de a fi prezent, dar și de a asculta și urmări procedura. Aceste drepturi sunt presupuse de noțiunea de contradictorialitate și pot fi desprinse din garanțiile cuprinse în special în paragraful 3 al articolului 6 „a se apăra el însuși”.
42. Participarea efectivă presupune ca acuzatul să aibă o înțelegere largă a naturii procesului, a mizei pe care o implică, inclusiv a semnificației pedepsei care i-ar putea fi aplicată (*Timer Galiyev c. Rusiei*). Presupune, de asemenea, dacă este necesară, asistența, după caz, a unui interpret, avocat, asistent social, astfel încât să înțeleagă ce se spune în instanță.
43. Acuzatul trebuie să poată urmări ce spun martorii acuzării și, dacă e reprezentat, să poată explica avocatului apărării propria versiune a faptelor,

declarațiile cu care nu este de acord și să aducă la cunoștință instanței orice chestiuni invocate în apărare. (*Stanford c. Marii Britanii*)

44. Prin urmare, rezultând din standardele jurisprudenței CEDO și din faptul că instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate, iar în instanța de recurs se invocă necesitatea reparării erorilor de drept, adică activitatea acestor instanțe prevede soluționarea unor chestiuni complexe de drept, inclusiv privind justetea pedepselor aplicate, persoanele inculpate și condamnate nedispunând de o pregătire juridică necesară pentru a-și prezenta și a-și susține argumentele în fața instanței de un nivel de jurisdicție superior, pornind și de la faptul că principiul contradictorialității în procesul penal determină ca inculpatul să aibă acces la materialele cauzei, echitatea unui proces de justiție presupune oportunitatea participării obligatorii în procesul penal a interpretului, în cazul în care cineva din participanți nu cunoaște limba desfășurării procesului, or, în acest mod, se asigură accesul inculpatului la declarațiile martorilor, ca ulterior să poată explica propria versiune a faptelor, declarațiile cu care nu este de acord, sau să expună propria versiune a faptelor.
45. Verificând materialele cauzei penale, și anume procesele verbale ale ședințelor de judecată, Colegiul penal a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 17 din Codul de procedură penală, dreptul la apărare.
46. Deci, s-a constatat că instanța de judecată neglijând prevederile art. 17 din Codul de procedură penală și art. 6 par. 3) CEDO, iar potrivit art. 17 alin. (1) inculpatul este în drept de a fi asistat de un apărător ales.
47. Totodată, verificând materialele cauzei penale, procesele verbale ale ședințelor de judecată, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a neglijat prevederile art. 6 par. 3) CEDO, art. 16 din Codul procedură penală, a admis în privința inculpatului Boico Bogdan încălcarea dreptului la un proces echitabil, din următoarele considerente.
48. Generalizând aspectele invocate, în raport cu probele din dosar, Colegiul penal a constatat că, la examinarea cauzei în fond inculpatului Boico Bogdan i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil.
49. În conformitate cu art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.
50. Potrivit art. 6 § 1 din Convenție, orice persoană are dreptul la o judecată echitabilă, iar printre garanțiile realizării acestei exigențe este prevăzut în textul art. 6 dreptul persoanei la o „instanță independentă și imparțială, instituită de lege”.

51. Deci, persoanele au dreptul nu numai la un tribunal, dar însăși acest tribunal, pentru a realiza o judecată echitabilă, trebuie să fie „independent, imparțial și să fie stabilit de lege”.
52. În legătură cu aceste cerințe (exigențe, garanții) la care se referă art. 6 § 1 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului are o practică constantă, bine cristalizată și sistematizată, care oferă un tablou complet situațiilor juridice, cu care pot fi confruntate instanțele judecătorești naționale, în legătură cu fiecare dintre cele trei elemente care alcătuiesc structura exigenței exprimate de Convenție în această privință și anume: a) tribunal stabilit de lege; b) tribunal independent; c) tribunal imparțial.
53. Una dintre condițiile (exigențele) formulate de art. 6 § 1 din Convenție, pentru a se asigura condițiile obiective ale unei judecăți echitabile este aceea ca tribunalul sesizat cu soluționarea unui litigiu „să fie stabilit de lege”.
54. În legătură cu această exigență a Convenției, Curtea a motivat-o prin faptul că prin ea se reflectă un „principiul al statului de drept”, inerent sistemului Convenției și protocoalelor sale adiționale, un organ jurisdicțional care nu este organizat în conformitate cu voința legiuitorului fiind lipsit de orice legitimitate, cerută în orice societate democratică.
55. Curtea mai face și altă subliniere și anume că expresia „stabilit de lege”, folosită în art. 6 § 1 din Convenție, privește nu numai baza legală a existenței și funcționării tribunalului, ci și compunerea formațiunii de judecată, în fiecare cauză în parte (cauza Bulat contra Austriei, 27 februarie 1996, paragraf. 29), iar noțiunea de „lege” privește nu numai legislația referitoare la stabilirea și competența organelor judiciare, ci și orice altă dispoziție de drept intern a cărei nerespectare ar fi de natură să conducă la constatarea neregularității participării unui membru al formațiunii (completului) de judecată la soluționarea cauzei, în special normele privind mandatul și incompatibilitatea magistraților (cauza Coëme contra Belgiei, 22 iunie 2000, paragraf 114).
56. În această ordine de idei, se constată că la judecarea cauzei în primă instanță au fost admise erori de drept, care nu pot fi corectate de instanța de apel și, pe cale de consecință juridică, fiind lovită de nulitate absolută sentința apelată, este necesară rejudecarea cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată.
57. Reieșind din cele sus-indicate, în conformitate cu prevederile art. art. 409 alin. (2), 415 alin. (1) pct. 3), 418-419 din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel ***** –

D E C I D E:

Se admite apelul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului ***** , Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan, declarate împotriva sentinței Judecătoriei ***** , sediul Central din 23 iunie 2022.

Se casează sentința total și se dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă și executorie din momentul pronunțării.

Președintele ședinței, judecătorul

Silvia Cekan

Judecătorii

Liubovi Brînza

Ecaterina

Palanciuc